

4. nedjelja došašća B

Ovako govori Gospodin: Bio sam s tobom kuda si god išao. Ja ću ti pribaviti mir od svih tvojih neprijatelja. (Usp. 2 Sam 7,9.11)

Prvo čitanje

2. o Samuelu 7,1-5.8b-12.14a.16

Kad se David kralj nastanio u svojem dvoru, a Gospodin mu pribavio mir od svih njegovih neprijatelja uokolo, reče kralj proroku Natanu: "Pogledaj! Ja, evo, stanujem u dvoru od cedrovine, a Kovčeg Božji stoji pod šatorom." A Natan odgovori kralju: "Idi i čini sve što ti je na srcu jer je Gospodin s tobom." Ali još iste noći dođe Natanu ova riječ Gospodnja: "Idi, reci mome sluzi Davidu: Ovako govori Gospodin: Zar ti da meni gradiš kuću da u njoj prebivam? Ja sam te uzeo s pašnjaka, od ovaca i koza, da budeš knez nad narodom mojim Izraelom. Bio sam s tobom kuda si god išao, iskorijenio sam sve tvoje neprijatelje pred tobom. Ja ću ti pribaviti veliko ime, kao što je ime velikana na zemlji. Ja ću odrediti mjesto narodu svojem Izraelu, posadit ću ga da na njemu prebiva i da više ne strahuje, niti da ga zlikovci muče kao prije, onda kad sam odredio suce nad svojim izraelskim narodom. Ja ću mu pribaviti mir od svih njegovih neprijatelja. Gospodin će te učiniti velikim, Gospodin će ti podići dom. I kad se ispune tvoji dani i ti počineš kod svojih otaca, podići ću tvoga potomka nakon tebe, koji će se roditi od tvoga tijela, i utvrdit ću njegovo kraljevstvo. Ja ću njemu biti otac, a on će meni biti sin. Tvoja će kuća i tvoje kraljevstvo trajati dovijeka preda mnom, tvoje će prijestolje čvrsto stajati za svagda."

Drugo čitanje

Rimljanima 16,25-27

Braćo i sestre! Onomu koji vas može učvrstiti – po mojem Evanđelju i propovijedanju Isusa Krista, po objavljenju Otajstva prešućenog drevnim vremenima, a sada očitovanog i po proročkim pismima, odredbom vječnoga Boga, svim narodima obznanjenog za poslušnost, vjeru – Jedinomu Mudromu, Bogu, po Isusu Kristu: Njemu slava u vijeke! Amen.

U ono vrijeme: Posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad imenom Nazaret, k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija. Anđeo uđe k njoj i reče: "Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!" Na tu se riječ ona smete i stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav. No anđeo joj reče: "Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegovog, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja." Nato će Marija anđelu: "Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?" Anđeo joj odgovori: "Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji. A evo tvoje rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj začne sina. I njoj, nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec. Ta Bogu ništa nije nemoguće!" Nato Marija reče: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!" I anđeo otiđe od nje.

Za razmišljanje

Ne možemo si gotovo niti predstaviti da je utjelovljenje, taj temeljni i najvažniji događaj za ljudsko spasenje, bio navješten tako jednostavno, tiho i skromno jednoj isto tako jednostavnoj i skromnoj ženi, koja je o tome tek mnogo kasnije pripovijedala mladoj Crkvi koja je tek nastajala.

Često bivamo zavedeni, te u evanđeoskim izvještajima tražimo ono što tamo ne možemo pronaći: naime konkretne detaljne opise posjeta božanskog poslanika Mariji. Ono što u tom tekstu možemo čitati jest zapravo nešto posve drugo: Marija stoji u redu velikih Božjih izabranika (poput Abrahama, Mojsija, Davida), a opet ih sve nadvisuje jer je u njoj Božja ponuda spasenja ljudima konačna i nenadmašiva. U njoj se ostvaruje obećanje koje je Bog dao kralju Davidu bez obzira na svu ljudsku nevjeru i ispunjuje se konačno u Isusu, Sinu Davidovu. Stoga anđeo pozdravlja Mariju kao ženu koja na poseban način smije iskusiti milost Božju. Ono što je njoj rečeno o Isusu daleko nadvisuje ono što je Zahariji rečeno o Ivanu. Njegovo ime (Isus) i naslov (Sin Svevišnjega) označuju ga kao oduvijek obećanog Mesiju, čijoj vladavini nad Izraelom i svim narodima neće biti kraja. Scena je prožeta s jedne strane strahom i nesigurnošću ("Kako će se to zbiti ..."), ali s druge stranje vjerom i povjerenjem kad Marija pristaje da se na njoj vrši volja Božja.

Taj Marijin "Da" je stožer ljudsko-božanske povijesti. Tek Marijin pristanak je omogućio da Sin Božji postane čovjekom, da stanuje među nama i svima nam ponudi spasenje. Time je izražen jedan bitni aspekt povijesti između Boga i čovjeka koji prečesto ne primjećujemo: bez partnerovog pristanka unutar ljudsko-božanskog saveza Svemogući Bog ostaje nemoćan i sam. Bog, koji je čovjeku dao slobodu odlučivanja, poštuje posljedice te odluke. Ne može i ne želi se protiviti ljudskom "Ne" Bogu.

Ako se želimo više približiti tajni Boga, moramo temeljito promijeniti svoje predodžbe o moći i veličini: moramo premisliti, odreći se sile i nasilja, i u prividnoj nemoći Božjoj, kakva nam je objavljena u Isusovu rođenju, životu i smrti, prepoznati njegovu stvarnu moć i veličinu.